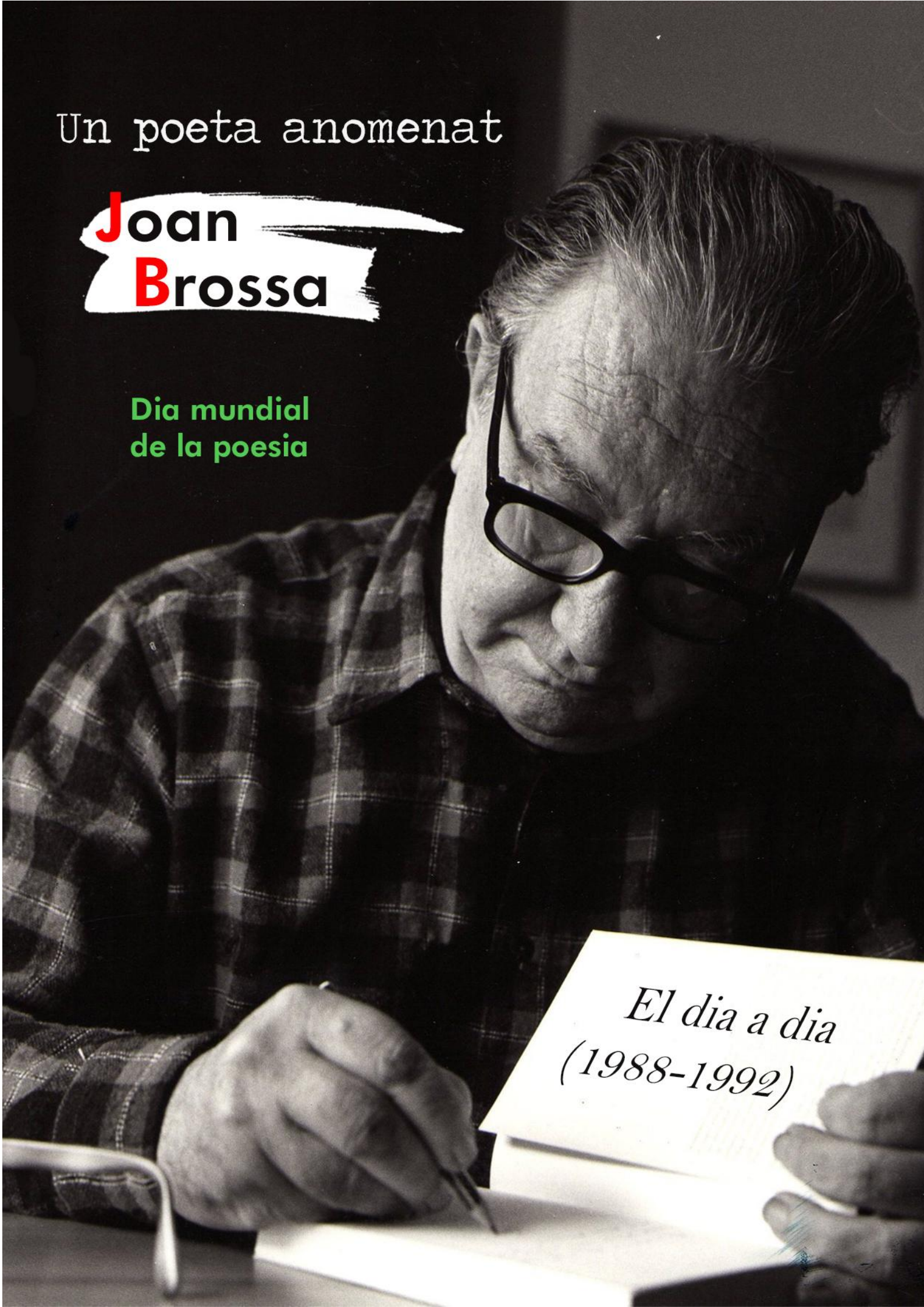

Un poeta anomenat

Joan
Brossa

Dia mundial
de la poesia

A black and white photograph of Joan Brossa, an elderly man with glasses, wearing a plaid shirt. He is seated at a desk, leaning forward and writing in a notebook with a pen. The lighting is dramatic, highlighting his face and the notebook. The background is dark and out of focus.

*El dia a dia
(1988-1992)*

Índex

Fugitiu d'una cafrada*	pàg. 3
Lectura	pàg. 4
País	pàg. 5
A i B	pàg. 6
Espina	pàg. 7
Esbarjo	pàg. 8
Quin és el títol?	pàg. 9
Casual	pàg.10
Mireu	pàg.12
Localització	pàg.13
Sense títol	pàg.13
Subterrani	pàg.15
Dossier	pàg.16
Xarada	pàg.17
Convicció	pàg.18
Honor que em fa d'allò més content	pàg.19
Intermedi (Proposta)	pàg.20
El mirall a la pista	pàg.21
El color del so	pàg.22
La xocolata del lloro	pàg.23
Festa	pàg.24
A l'instant	pàg.25
La font del mirall	pàg.27
Calc	pàg.28
De parella amb el vent	pàg.29
Oda col·loquial	pàg.30
Lletra-Ull	pàg.31
Símbols enllà	pàg.32
En els seus tretze són tretze	pàg.33
Ordre en els éssers	pàg.34
Proverbi	pàg.35
Llum al camp	pàg.36

* Tots aquests poemes han estat extrets de: Joan Brossa, *El dia a dia (1988-1992)*. Barcelona: Edicions 62, 2007.

Fugitius d'una cafrada*

*A Manuel Blázquez i Josep Escalada,
amb admiració*

La competició, moda salvatge,
veu com un dòlar més la humanitat;
a cada mar hi mou el seu oratge
i torna els multipobres un ramat.

A alguns humans, però, la consciència
els fa sensibles a l'agressió
i justifiquen la no-obediència
al llop legal que ens clava el morrió.

Cal sortir del ramat amb valentia,
que el poder en neixen tots els mals;
i a qui no vol callar o bé desconfia
li fan la llei els nous senyors feudals.

¿És covard, doncs, qui fuig de la cacera
tot i conèixer el tràngol que l'espera?

Abril 1991

*La guerra del Golf

Joan Brossa, *El dia a dia (1988-1992)*, p. 21

Lectura

– Es fa difícil d'endevinar on acaben les errates que l'autor fa expressament i els errors normals d'un llibre imprès.

M'assec en un balancí i miro per la finestra.
Hi ha uns llibres que es deixen llegir i uns altres que hi has d'anar.

Joan Brossa, *El dia a dia (1988-1992)*, p. 27

País

Som una societat endarrerida
que només es posa al dia en els
símbols externs.

Voldria fer poemes que no generessin
llenguatge sinó que en suprimissin.

Joan Brossa, *El dia a dia (1988-1992)*, p. 31

A i B

Heus aquí dos invents paral·lels;
l'invent és atribuït a A pel fet
d'arribar minuts abans que B
a l'oficina de patents.

Joan Brossa, *El dia a dia (1988-1992)*, p. 35

Espina

I

Són mosquits que mengen larves
que s'alimenten de la carn descomposta
dels morts. I després d'assegurar
la intervenció d'un carnisser depravat,
van confirmar que la plaga d'insectes
que va aparèixer a les cases fa dies
procedia del cementiri.

II

L'insecticida utilitzat per a combatre
la plaga s'ha mostrat ineficaç per a eliminar
els insectes. Als habitatges afectats per
la invasió encara hi ha escarabats que provenen
dels nínxols i de les tombes.

Joan Brossa, *El dia a dia (1988-1992)*, pp. 47 i 51

Esbarjo

Mentre passejo i amb la imaginació veig
paisatges i éssers dels temps passats, penso
en els innumbrables microbis, molècules, globus,
àtoms, etc., que circulen dintre meu com un univers.
La gent hauria de tenir criteri propi i no pas
ser víctima d'una manipulació publicitària.
Surt fum darrere el bosc que tinc al davant.

Joan Brossa, *El dia a dia (1988-1992)*, p. 48

Quin és el títol?

Voleu dir que hi haurà salsa per a tothom?
Avui fa un dia molt estrany: el sol no surt.
Són les deu del matí i encara és negra nit.

Joan Brossa, *El dia a dia (1988-1992)*, p. 52

Casual

– La vida és una imatge de les estacions de l'any; i les estacions són una imatge de la vida – diu—. El present és la forma real de tota vida—. Sé que fa d'herbolari, però ignoro on té la botiga.

Joan Brossa, *El dia a dia (1988-1992)*, p. 53

Al principi
la matèria i l'energia
de l'Univers estaven concentrades en un punt

Joan Brossa, *El dia a dia (1988-1992)*, p. 55

Mireu...

- Mireu aquells ocells en aquells arbres.
- Voleu dir aquells pardals, més enllà de les pruneres.

Joan Brossa, *El dia a dia (1988-1992)*, p. 65

Localització

Em situo a l'esglaió 2 d'una escala que va de l'1 al 20 en una progressió de dreta a esquerra.

Joan Brossa, *El dia a dia (1988-1992)*, p. 66

Flor flor flor flor flor
flor flor flor flor
flor flor flor
flor flor
flor

Vas de terrissa de forma
cilíndrica i sense nanses.

Joan Brossa, *El dia a dia (1988-1992)*, p. 68

Subterrani

Un tren posa en comunicació
els barris extrems de la ciutat.

Joan Brossa, *El dia a dia (1988-1992)*, p. 72

Dossier

El xai es menja l'herba
L'home es menja el xai
L'alosa es menja l'insecte
L'un es menja l'altre

El xai devora l'herba
Demà l'home devorarà el xai
Sense la mort la vida fóra impossible.

Joan Brossa, *El dia a dia* (1988-1992), p. 77

Xarada

¿Encara no heu endevinat que aquesta bèstia
és l'home, que va de quatre grapes a la infància
i que a la vellesa li cal un bastó per a caminar?

Joan Brossa, *El dia a dia (1988-1992)*, p. 79

Convicció

Tinc la convicció que els homes veritablement
genials estan per damunt de la literatura
i no han format escriptors.

Joan Brossa, *El dia a dia (1988-1992)*, p. 83

Honor que em fa d'allò més content

M'han encarregat tres poemes visuals per a la fatxada del renaixent Pavelló de la República Espanyola de l'Exposició Internacional de París de l'any 1937, amb motiu de l'exposició inaugural.*

*El pavelló ha estat reconstruït a la Vall d'Hebron per iniciativa de l'Ajuntament.

Joan Brossa, *El dia a dia (1988-1992)*, p. 85

Intermedi (Proposta)

Faria bombolles de sabó i, una vegada enlaire, en trauria flors; després en faria una que augmentaria de volum per l'espai; tot seguit faria una cortina de bombolles (milers!). S'encendrien els llums i la sala seria plena de bombolles de colors i d'olors diferents.

A Pep Bou

Joan Brossa, *El dia a dia (1988-1992)*, p. 86

El mirall a la pista

No anava a la recerca de cap tema,
sinó que acceptava allò que li arribava,
encara que fos en forma d'un retall
de diari: en aquesta acceptació natural
s'han anat formant els llibres.
Crear un sentit en coses que no en tenien.

Joan Brossa, *El dia a dia* (1988-1992), p. 90

El color del so

Si es tracta de cantautors, com que se solen moure molt i acostar-se a la boca del micròfon, heu de triar un micròfon insensible al fregament.

Els catalans de debò, pel fet de tenir una veu rica en harmònics i d'una gran potència, caldrà situar-los sobre l'eix del micròfon i a una distància entre 1 i 2 metres.

Joan Brossa, *El dia a dia (1988-1992)*, p. 96

La xocolata del lloro

Última conseqüència del consum:
donar feina als més possible perquè
puguin gaudir els pocs de sempre.

Joan Brossa, *El dia a dia (1988-1992)*, p. 99

Festa

– Em vol dedicar el llibre? Posi-hi el nom del meu nét. Encara és petit, però el dia de demà li agradarà de tenir la signatura.

Això és treballar amb la llavor, però no sé qui va dir que les persones som aire i cendra.

Joan Brossa, *El dia a dia (1988-1992)*, p. 104

A l' instant

Passen dos taxis. L'un
porta l'indicador «Libre-Lliure»,
l'altre «Lliure-Libre».
Trio el segon.

Joan Brossa, *El dia a dia (1988-1992)*, p. 107

Tatuatge artístic
Tota mena de dissenys
Color no tòxic
Es tapen vells tatuatges
No es fan tatuatges a menors
de 18 anys.

Joan Brossa, *El dia a dia (1988-1992)*, p. 108

La font del mirall

Si aquest poema que llegiu
fos traduït a l'italià seria
exactament aquest poema italià
que llegiríeu.

Joan Brossa, *El dia a dia (1988-1992)*, p. 112

Calc

Va sentar-se al mostrador de la botiga i va dir que no li agradava gens el tocino, però que havia d'ahorrar per comprar un terreny. El dueño era molt ample d'hombros i estava enterat de tot.

Joan Brossa, *El dia a dia (1988-1992)*, p. 116

De parella amb el vent

De tots els camins en podem treure
alliçonament. Però des del cim
d'una muntanya es fa difícil
de reconèixer les fronteres.
I continuo escrivint; no tinc temps per perdre.

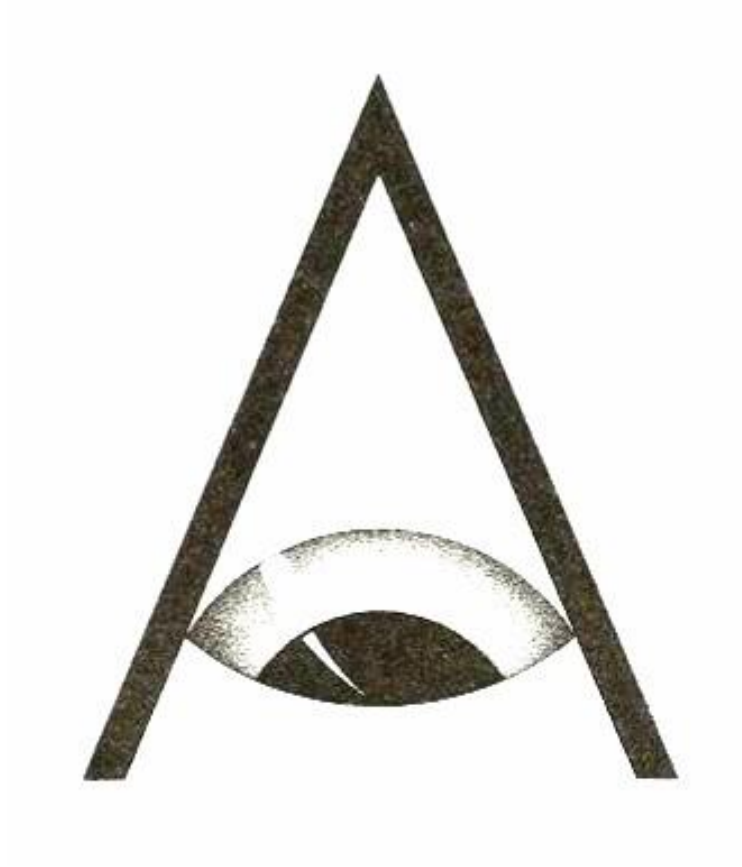
Joan Brossa, *El dia a dia (1988-1992)*, p. 123

Oda col·loquial

El centre de la nostra galàxia és un punt de la Via Llàctia que diuen que pot ser l'origen del Sol, de la Terra i de tots nosaltres.

Joan Brossa, *El dia a dia (1988-1992)*, p. 125

Lletra-Ull

Joan Brossa, *El dia a dia* (1988-1992), p. 129

Símbols enllà

«No es tracta d'una ocupació sinó
d'una presència militar física».
En sentir això encenc un llumí
i el dirigeixo a la teia.
Les banderes enraonen
Però diuen mentides.

Joan Brossa, *El dia a dia (1988-1992)*, p. 130

En els seus tretze són tretze

Richard Wagner va néixer l'any 1813.
Un tretze de març va estrenar *Tannhäuser* a París.
Va estrenar la *Tretalogia* un tretze d'agost.
El matrimoni amb Còsima va durar tretze anys.
Un tretze de gener va acabar *Parsifal*,
i l'estrena a Barcelona va ser el trenta-u de desembre de 1913.
Va morir el tretze de febrer de 1883, tretze anys
després de la declaració de guerra amb França.
I si sumen les xifres de l'any del seu naixement
ens donen tretze com a resultat.

Joan Brossa, *El dia a dia (1988-1992)*, p. 132

Ordre en els éssers

Algú ho fa.

Cal sublimar allò humà i no pas
humanitzar allò diví.

Algú ho fa.

Joan Brossa, *El dia a dia (1988-1992)*, p. 133

Proverbi

– Mira, noi, al socialisme no falla la idea,
fallen els homes; al capitalisme falla la idea
i no fallen els homes.

Joan Brossa, *El dia a dia (1988-1992)*, p. 137

Llum al camp

Aquests poemes creixen per tot el país.
Els podeu fer servir per a fins ben diversos;
les seves arrels es desenterren a la primavera
o al començament de la tardor i les heu de deixar
assecar a les foques.

Joan Brossa, *El dia a dia* (1988-1992), p. 151

CONTACTE

Judith Barnés
Pl. dels Àngels, 8, 1r
08001, Barcelona

93 458 99 94

jbarnes@fundaciojoanbrossa.cat

www.fundaciojoanbrossa.cat

Segueix-nos a les xarxes!

